

LICENCYJAT (2) *sb m*

N pl licencyjáci (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Osoba posiadająca stopień naukowy zwany licencjatem (pośredni między bakalaureatem a doktoratem); legendi licentia donandus, licentiae gradu insignis, licentiatus, lyta Cn [licentiatus Łac śr] (2) : [przy czym byli] Páweł z Pánczkowice/ Ian Hoffeman/ y Máćięy Licenciaći SarnStat 1107.

W połączeniu szeregowym (1): A Zeby Doktorowie/ Miłtrzowie/ Licencyaći [Licenciati JanStat 221]/ Bákálarze/ y Studenći Vniuerfitatis Krákwłkiéy przerezczonéy/ íwé Lektury/ Exercycia/ Akty tym wolniey y bełpieczniey mogli ípráwować SarnStat 205.

KN